

Wi-Fi Nepal
 स्पीड पनि, सस्तो पनि

900 Mbps	६ महिना मात्र रु. ६,१४७	१२ महिना मात्र रु. ९,०४०	२४ महिना मात्र रु. १५,०२९	
	60 Mbps	६ महिना मात्र रु. ५,३११	१२ महिना मात्र रु. ८,४७५	२४ महिना मात्र रु. १२,४३०

बिना कुनै थप शुल्क (भ्याट सहित)

साथमा **NOKIA**
5Ghz Router

जडान गर्नका लागि 01-5970789

*T&C apply

‘सामाजिक सञ्जाल बन्द गर्ने निर्णय स्वतन्त्रतामाथि अंकुश’

भापा(प्रस) । सरकारले सूचीकरण हुन नआएको भन्दै फेसबुकलगायतका सामाजिक सञ्जालका प्लेटफर्मलाई निष्क्रिय बनाउन अधि सरेको छ। मन्त्रिपरिषद् र सञ्चार तथा सूचना प्रविधि मन्त्रालयको निर्णयलाई उद्धृत गर्दै दूरसञ्चार प्राधिकरणले २६ प्लेटफर्म निष्क्रिय गराउन बिहीबार नै इन्टरनेट सेवा प्रदायकहरूलाई पत्राचार गरिसकेको छ। नेपाल टेलिकमले सूचीकरण नभएका सामाजिक सञ्जाल प्लेटफर्म बन्द गरिएको बताइसकेको छ। एनसेलले पनि सूचना जारी गर्दै यस्ता प्लेटफर्म नचल्ने जानकारी दिएको छ। त्यस्तै विभिन्न इन्टरनेट सेवाप्रदायक कम्पनीहरूले पनि अबदेखि सरकारले सार्वजनिक गरेका सामाजिक सञ्जालहरू नचल्ने भन्दै सूचना जारी गरेका छन्।

पछिल्लो समय विश्वका विभिन्न मुलुकका सरकारले सामाजिक सञ्जालमाथि कडाइ गर्दै आएका छन्। कतिपयले सामाजिक सञ्जालमा मिसइन्फर्मसनको बाढी आएको हवाला दिँदै सामाजिक सञ्जालमाथि प्रतिबन्धसम्म लगाएका छन्। नेपालले सामाजिक सञ्जालमाथि प्रतिबन्ध लगाउँदा अन्तर्राष्ट्रिय सञ्चारमाध्यममा प्राथमिकताका साथ समाचार प्रकाशित गरेका छन्।

अल-जाजिरा, एपी न्युज, रोयटर्स, डीडब्लु, टेकक्रन्च लगायतका प्रमुख अन्तर्राष्ट्रिय सञ्चारमाध्यमले सामाजिक सञ्जाल प्रतिबन्धबारे समाचार कभरेज गरेका हुन्

। अधिकांस सञ्चारमाध्यमहरूले सरकारको यो कदमलाई अभिव्यक्ति स्वतन्त्रतामाथिको अंकुशको रूपमा हेरेका छन्।

नेपालमा अभिव्यक्ति स्वतन्त्रतामाथि अंकुश लगाउने प्रयास भएको भन्दै अन्तरािष्ट्रिय समाचार एजेन्सी एपी न्युजले समाचार लेखेका छन्। डिजिटल राइट्स नेपालका अध्यक्ष भोलानाथ ढुंगानालाई उद्धृत गर्दै सरकारको यो निर्णय अभिव्यक्ति स्वतन्त्रता विपरित रहेको समाचारमा उल्लेख छ।

सामाजिक सञ्जाल प्लेटफर्महरूले दर्ता हुन नमानेको कारणले बन्द गर्ने निर्णय गरेको पनि समाचारमा उल्लेख छ। टिकटक, भाइबर र अन्य तीन सामाजिक सञ्जाल प्लेटफर्महरूले भने सरकारसँग दर्ता गरेकाले सञ्चालनमा रहने समाचारमा उल्लेख छ।

अन्तर्राष्ट्रिय समाचार एजेन्सी रोयटर्सले राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टीका प्रवक्ता मनिष भालाई उद्धृत गर्दै सामाजिक सामाजिक सञ्जाललाई कानुनी रूपमा अनुगमन गर्नुर्मै तर बन्द गर्नु नहुने बताएको छ। सञ्चारमन्त्री पृथ्विसुब्बा गुरूङको भनाई उद्धृत गर्दै सामाजिक सञ्जाल कम्पनीहरू दर्ता नभएका कारण बन्द गरेको समाचारमा उल्लेख छ। यसै टेकनोलोजीसँग सम्बन्धित सञ्चारमाध्यम टेकक्रन्चले सामाजिक सञ्जाल कम्पनीहरू दर्ता नभएको कारणले बन्द गरेको समाचार लेखेको छ। सरकारको यो निर्णयले सेन्सर सिप र अभिव्यक्ति स्वतन्त्रताबारे चिन्ता थपेको समाचारमा उल्लेख छ। कमिटी टु प्रोटेक्ट जर्नीलस्टर्स (सीपीजे) ले यो निर्णयले

पत्रकारको काम र जनताको समाचार तथा सूचनामा पहुँचलाई गम्भीर रूपमा बाधा पुर्‍याउने समाचारमा उल्लेख छ।

अनलाइनमार्फत फैलिने अफवाह र साइबर अपराध नियन्त्रण गर्ने प्रयास स्वरूप सरकारले यो कदम चालेको बताउँदै अल-जजिराले समनचार लेखेको छ। मन्त्रालयका प्रवक्ता गजेन्द्रकुमार ठाकुरलाई उद्धृत गर्दै अल-जजिराले लेखेको छ ‘आजदेखि दर्ता नभएका सामाजिक सञ्जाल प्लेटफर्महरू बन्द हुनेछन्।’ त्यस्तै डिजिटल राइट्स नेपालका अध्यक्ष भोलानाथ ढुंगानालाई उद्धृत गर्दै यो कदम गलत रहेको पनि लेखेको छ। सरकारको यो कदमले जनताको मौलिक अधिकतामाथि प्रहार गरेको र नियमनका लागि कानुनी पूर्वाधार आवश्यक रहेको समाचारमा लेखिएको छ।

डीडब्ल्यूसँगै भारतीय सञ्चारमाध्यमले पनि यसबारे समाचार लेखेका छन्। द हिन्दु, एनडीटीभी वर्ल्ड, इन्डिया टुडे र टाइम्स अफ इन्डियालगायत अन्य भारतीय सञ्चारमाध्यमले सामाजिक सञ्जाल प्रतिबन्धबारे समाचार लेखेका हुन्।

समग्रमा, अन्तर्राष्ट्रिय मिडियाले नेपाल सरकारको यो कदमलाई विश्वव्यापी रूपमा सामाजिक सञ्जालको नियमन गर्ने प्रचलनको एक हिस्साको रूपमा हेरेका छन्, तर यसले अभिव्यक्ति स्वतन्त्रता र सूचनामा जनताको पहुँचमा पार्न सक्ने प्रभावबारे चिन्ता व्यक्त गरेका छन्।

८ सामाजिक सञ्जाल सञ्चालक कम्पनी सरकारको सम्पर्कमा

भापा(प्रस) । सरकारले बन्द गरेका २६ वटामध्ये आठ वटा सामाजिक सञ्जाल सरकारको सम्पर्कमा आएका छन्। शुक्रबार सञ्चार तथा सूचना प्रविधि मन्त्रालयको निर्देशनमा नेपाल दूरसञ्चार प्राधिकरणले बन्द गर्नका लागि इन्टरनेट सेवा प्रदायकलाई पत्र लेखेकामध्ये सो बराबरका सामाजिक सञ्चालका सञ्चालकहरू सम्पर्कमा आएका हुन्। नेपालका लागि केन्द्रित गरेर सञ्चालन गरेको हाम्रो पात्रोले बिहीबार नै दर्ता प्रक्रिया थालेर निष्क्रिय हुनबाट जोगिएको छ। त्यसलगत्तै मेटाले समेत अनौपचारिक रूपमा सम्पर्कमा आएर सूचीकरणका लागि आवश्यक कागजातबारे बुझेको सञ्चार मन्त्रालयले जनाएको छ। मेटा फेसबुक, म्यासेन्जर, इन्स्टाग्राम, ह्वाट्सएप र श्रेड्सको सञ्चालक कम्पनी हो। त्यस्तै, शुक्रबार ट्वीटर (एक्स) ले पनि सरकारसँग आधिकारिक रूपमै सम्पर्कमा आएको मन्त्रालयमा प्रवक्ता गजेन्द्र ठाकुरले जानकारी दिए।

शुक्रबार नै चिनियाँ सामाजिक सञ्जाल कम्पनी वी च्याटले समेत सरकारसँग सम्पर्कमा आएर सूचीकरणको प्रक्रियाबारे जानकारी मागेको मन्त्रालयले जनाएको छ।सरकारले बन्द गर्न निर्देशन दिएकोमध्ये अब युट्युब, लिंकड इन, स्न्याप च्याट, रेडिट, डिस्कर्ड, पिन्ट्रेस्ट, सिमल, कोरा, सम्ब्लर, क्लब हाउस, मास्टो डन, रम्बल, मि वी, मि भिके, लाइन, इमो, जालो र सोल सम्पर्कमा आएका छैनन्। त्यसमध्ये युट्युब, लिंकड इन अत्यधिक रूपमा प्रयोगमा रहेका सामाजिक सञ्जाल हुन्। स्न्याप च्याट, क्लबहाउस र इमो सामान्य प्रयोगमा रहे पनि बाँकी भने धेरै प्रयोगमा छैनन्।

सरकारको निर्णयविरुद्ध सर्वोच्चमा रिट

भापा(प्रस) ।विभिन्न सामाजिक पेस गरेका हुन्। सञ्जाल बन्द गर्ने सरकारको निर्णयविरुद्ध सर्वोच्च अदालतमा रिट

निवेदन पेस भएको छ। वरिष्ठ निर्णयविरुद्ध आफूले शुक्रबार सर्वोच्च अधिवक्ता दिनेश त्रिपाठीले रिट निवेदन अदालतमा रिट निवेदन पेस गरेको

वरिष्ठ अधिवक्ता त्रिपाठीले बताए। उनले भने, 'मैले रिट निवेदन पेस गरेको छु। दर्ताको प्रक्रियामा छ।' सरकारको उक्त निर्णयले संविधान प्रदत्त मौलिक हक कुण्ठित भएको रिट निवेदकको जिकिर छ। संविधानले विचार, अभिव्यक्तिका साथै सञ्चारको स्वतन्त्रता प्रदान गरेको तर सरकारको उक्त निर्णयले जनताका ती संविधान प्रदत्त अधिकार कुण्ठित हुन पुगेको रिट निवेदनमा उल्लेख छ। रिट निवेदक त्रिपाठीले कुनै पनि सामाजिक सञ्जालको प्रयोग र सञ्चालनमा बाधा नपुर्‍याउन विपक्षीहरूको नाममा प्रतिपेधको आदेश माग गरेका छन्।

चराचुरुङ्गीको संरक्षण गरौं

चराचुरुङ्गीले:

- पर्यावरणको सन्तुलन कायम गर्न सहयोग गर्दछ,
- चराहरूले किरा-फट्याङ्ग्रा खाएर रोग नियन्त्रणमा सहयोग पुर्‍याउँछ,
- खेतीपातीमा विषादीको प्रयोग घट्छ,
- फलफूल खाएर बीउहरू विभिन्न स्थानमा फाली नयाँ बोटबिरुवा उम्रनमा सहयोग पुर्‍याउँछ,
- एउटा फूलबाट अर्को फूलमा गएर परागसेचन गराई फलफूल उत्पादन बढाउँछ,
- मृत जनावरको मासु खाई वातावरण सफा राख्न मद्दत पुर्‍याउँछ,
- चिरबिर आवाजले मन शान्त पारी तनाव कम गर्न मद्दत पुर्‍न्याउँछ,
- जैविक विविधता बुझ्न, मौसम परिवर्तनको संकेत थाहा पाउन र वातावरणीय अध्ययन अनुसन्धानका लागि भूमिका खेल्छन्,
- प्राकृतिक सौन्दर्यतामा वृद्धि भई पर्यापर्यटनमार्फत आयस्रोतमा टेवा पुर्‍याउँछ

एमाले...

विवादबारे समेत प्रस्ट पारेका थिए। उनले चीनका राष्ट्रपति सी चिनफिङसँग भेटेमा नेपालको सार्वभौमसत्ता प्रस्ट्याएको बताए। ‘हाम्रो भूमिमा दुई देशले व्यापार गर्न भिल्दैन भनेर मैले भनेको थिएँ। यो रेकर्डेड छ,’ उनले भने।

वार्ताका क्रममा राष्ट्रपति सीले नेपालप्रति सम्मान प्रकट गर्दै यो विषय नेपाल-भारतबीचको रहेको र वार्ता तथा कूटनीतिक माध्यमबाट समाधान गर्नुपर्ने सुझाएको ओलीको भनाइ थियो।

सँगै, उनले भारतीय प्रधानमन्त्री नरेन्द्र मोदीसँग पनि यसबारे कुरा गर्ने बताए।

ओलीले महाधिवेशनको मुख्य उद्देश्य विधान संशोधन रहेको स्पष्ट गरे। उनले भने- ‘हाम्रो पार्टीको विधानमा भएका व्यवस्थाको कार्यान्वयन, समय र परिस्थितिले औल्याएका आवश्यक संशोधन र परिमार्जन गर्नुपर्छ।’

प्रतिवेदनमा उनले नेतृत्व हस्तान्तरण अपरिहार्य नभई परिस्थिति र आवश्यकता अनुसार हुने बताए। युवा पुस्ताको निरन्तर विकास र पुरानो पुस्ताको मार्गदर्शलाई विभाजनकारी होइन, समष्टियत रूपमा बुझ्नुपर्ने धारणा उनले राखे।उनले लोकतन्त्र र अनुशासन पूरक हुने, बहस र निर्णय विरोधी नभई परिपूरक हुने उल्लेख गरे।

विधान महाधिवेशन शुरू हुनुअघि सचिवालय बैठकमा विद्याको सदस्यता बहसको विषय बनेको थियो। बिहीबार साँझ तीन घण्टा चलेको बैठकमा वरिष्ठ उपाध्यक्ष ईश्वर पोखरेल, उपाध्यक्ष सुरेन्द्र पाण्डे, युवराज ज्ञवाली लगायत भण्डारीको सदस्यता कायम रहनुपर्ने पक्षमा उभिएका थिए। पोखरेलले बैठकमै तीन पृष्ठ लामो असहमति पत्र वाचन गरे। उनले भने- ‘यो राजनीतिक पूर्वाग्रहको गम्भीर दृष्टान्त बन सक्छ। लोकतन्त्रका विश्वव्यापी अभ्यासअनुसार नागरिकलाई राजनीतिक

वञ्चित गर्न सकिँदैन।’ उपाध्यक्ष पाण्डेले अध्यक्ष ओलीले नै भ्रगडा निस्त्‍याएको आरोप लगाए। पार्टीपंक्ति विभाजित हुने भएकाले यसमा चुप लाम्न नसकिने उनको भनाइ थियो।

उपाध्यक्ष युवराज ज्ञवालीले विगतमा दर्ता गरिएको असहमतिबारे छलफल नगरेको गुनासो गरे।

तर, पार्टी संस्थापनले निर्णय परिवर्तन गर्न मानेन। बैठक सकिएपछि उपमहासचिव प्रदीप ज्ञवालीले भने, ‘भण्डारीको विषय केन्द्रीय कमिटीले टुंग्याइसकेको छ। यो विधान महाधिवेशनको एजेन्डा होइन।’ ओलीले विधान महाधिवेशनमा प्रस्तुत गरेको राजनीतिक प्रतिवेदनले ‘नेपाली विशेषताको समाजवाद’को महत्वाकांक्षी र विस्तृत खाका प्रस्तुत गरेको छ।

यसले सोभियत संघको राज्य-निर्यान्त्रत वा पश्चिमा नवउदारवादी मोडललाई अस्वीकार गर्दै नेपालको आफ्नै मौलिक इतिहास र संस्कृति सुहाउँदो समाजवाद निर्माणमा जोड दिएको लोकान्तरलाई प्राप्त उनको प्रतिवेदनको अंशमा उल्लेख गरिएको छ।

यसको मूल चरित्र लोककल्याणकारी हुने तर खुला, प्रतिस्पर्धी र आर्थिक-सामाजिक न्यायसहितको अर्थ-राजनीतिक प्रणाली अपनाइने प्रतिवेदनमा उल्लेख छ।

राजनीतिक रूपमा प्रतिवेदनले ‘परि पूर्ण लोकतन्त्र’को अवधारणा अधि सारेको छ।

‘यो केवल आवधिक निर्वाचनमा सीमित नभई आम नागरिकको अधिकार, अवसर र सम्मानमा समान पहुँच सुनिश्चित गर्ने प्रणाली हो, जहाँ राजनीतिक स्वतन्त्रता र आर्थिक सुरक्षाबीच सन्तुलन कायम गरिन्छ,’ ओलीले प्रतिवेदनमा भनेका छन्।

प्रतिवेदनले ‘समृद्ध नेपाल, सुखी नेपाली’ को राष्ट्रिय लक्ष्यलाई मूर्त रूप दिएको छ। उनले ‘समृद्धि’ भन्नाले आधुनिक पूर्वाधार र उच्च आर्थिक वृद्धिलाई बुझाएका छन् भने ‘सुख’लाई शिक्षा, स्वास्थ्य र रोजगारी जस्ता आधारभूत आवश्यकताको परिपूर्तिबाट प्राप्त हुने सन्तुष्टि र मर्यादित जीवनसँग जोडेका छन्।

यो लक्ष्य हासिल गर्न राज्यको नेतृत्वमा निजी र सहकारी क्षेत्रलाई साथमा लिएर राष्ट्रिय पूँजी निर्माण, औद्योगिकीकरण र आत्मनिर्भर अर्थतन्त्र विकास गर्ने आर्थिक कार्यदिशा तय गरिएको छ।

प्रतिवेदनमा भ्रष्टाचार नियन्त्रण, सुशासन र सामाजिक न्यायलाई प्राथमिकतामा राखिएको छ।

प्रतिवेदनमा उनले पार्टीभित्र नेतृत्व हस्तान्तरणका प्रश्नलाई अपरिहार्य वा स्थायी विषयका रूपमा नहेर्न आग्रह गरेका छन्। परिस्थिति, आन्दोलनको आवश्यकता र राजनीतिक सन्दर्भलाई

ध्यानमा राखेर मात्र नेतृत्व हस्तान्तरण हुनुपर्ने उनको भनाइ छ।

‘कुनै पनि विषय अपरिहार्य, निर्विकल्प या हस्तान्तरण नहुने हुँदैन। तर परिस्थिति, सन्दर्भ, आन्दोलनको आवश्यकता र समग्र आयामलाई हेरेर यसको निर्याल गरिनुपर्छ,’ प्रतिवेदनमा भनिएको छ।

ओलीले युवा पुस्ता र पुरानो पुस्ताबीचको सम्बन्धलाई अर्वािच्छन्न शृंखला र समष्टिगत प्रक्रियाको रूपमा व्याख्या गरेका छन्।

उनले युवाको निरन्तर विकास र पुरानो पुस्ताको मार्गदर्शलाई एकैसाथ जोडिएको विषय भन्दै यसलाई विभाजनकारी दृष्टिले नहेर्न सुझाव दिएका छन्। उनका अनुसार पार्टीको आगामी यात्रामा अनुभव र ऊर्जाको संयोजन नै निर्णायक हुनेछ।

प्रतिवेदनमा ओलीले आन्तरिक लोकतान्त्रिक आचरणलाई पार्टीको मूल लक्ष्यसँग अविभाज्य ढङ्गले जोडिएका विषयका रूपमा प्रस्तुत गरेका छन्।

उनले पार्टी जीवनको लोकतान्त्रीकरण भनेको केवल प्रक्रियागत नभई लक्ष्य अभिमुख भएको स्पष्ट पारे।

‘लक्ष्यबाट बहकिएको या त्यसलाई सघाउ नपुर्‍याउने खालको लोकतान्त्रीकरणको उपादेयता हुँदैन,’ प्रतिवेदनको अंश उद्धृत गर्दै ती प्रतिनिधिले भने।

लोकतन्त्र र अनुशासनलाई पूरक

तत्वका रूपमा व्याख्या गर्दै उनले बहस र निर्णयलाई विरोधी नभई परिपूरक प्रक्रियाका रूपमा बुझ्नुपर्ने धारणा राखेका छन्। ‘लोकतन्त्र र अनुशासन अन्तर्सम्बन्धित हुन्, निषेधकारी होइनन्। बहस र निर्णय कार्यान्वयन परिपूरक विषय हुन्, अन्तरविरोधी होइनन्,’ प्रतिवेदनमा भनिएको छ।

आम तर्फबाट सहकारिता र प्रगति

NMC

असल संस्कार र समृद्धिका लागि एनएमसी

नेपाल बहुउद्देश्यीय सहकारी संस्था लि.

कंपरेट कार्यालय : मेचीनगर-६, काँक्रेभन्जु, कोशी प्रदेश

३३ औं वार्षिक साधारण सभा सम्बन्धी सूचना

मिति : २०८२/०५/१५

संस्थाको सञ्चालक समितिको मिति २०८२ भदौ ११ गते सम्पन्न ३१ औं बैठकको निर्णय अनुसार संस्थाको ३३ औं वार्षिक साधारण सभा तपसिल अनुसारको तालिकाबमोजिम एकाइगत तथा उपएकाइगत आधारमा साथै माइन्पुट प्रमाणित सभा समेत सम्पन्न हुने भएको हुँदा सम्पूर्ण सदस्यहरूको जानकारीका लागि यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ।

तपसिल :

१. साधारण सभा प्रयोजनका लागि संस्थाका सम्पूर्ण सदस्यहरूलाई क्षेत्रगत आधारमा ७ वटा एकाइमा विभाजन गरिएको छ।

२. साधारण सभा प्रयोजनका लागि प्रत्येक क्षेत्र अन्तर्गत पर्ने वचत तथा ऋण सेवाकेन्द्रहरूलाई सम्बन्धित क्षेत्रको उपएकाइ कायम गरिएको छ।

३. निर्धारण गरिएका प्रत्येक क्षेत्र अन्तर्गतका उपएकाइहरूमा समान कार्यन्वीका आधारमा छलफल तथा निर्णय गरिनेछ।

४. वि.सं. २०८२ असार महान्तसम्म संस्थामा सदस्य बर्निसकेका सदस्यहरूलाई मात्र साधारण सभामा सहभागी गराइनेछ।

५. प्रत्येक उपएकाइगत साधारण सभामा संस्थाको सञ्चालक समिति तथा लेखा सुपरिवेक्षण समितिको तर्फबाट सहभागिता रहनेछ।

६. साधारण सभाका लागि तयार गरिएको प्रतिवेदन २०८२ कार्तिक १५ गते शनिवार साबैजनिक गरिनेछ र सोही मितिबाट सदस्यहरूलाई वितरण प्रारम्भ गरिनेछ। साथै सोही मितिमा संस्थाको वेबसाइट र फेसबुक पेजमा अपलोड गरिनेछ। सदस्यहरूलाई गरिएको साधारण सभा सम्बन्धी पत्राचारमा उल्लिखित कम्प्युटर कोडबाट लिंक स्थान गरेर पनि प्रतिवेदन अध्ययन गर्न सकिनेछ।

७. प्रतिवेदन संस्था अन्तर्गतका सम्पूर्ण वचत तथा ऋण सेवाकेन्द्रहरूबाट कार्यालय समयमा प्राप्त गर्न सकिनेछ।

८. संस्थाको तर्फबाट साबैजनिक वा वितरित प्रतिवेदनमा उल्लिखित कुनै विषयमा आफ्ना सुझावहरू पेस गर्नुपर्ने भए सदस्यहरूले मिति २०८२ कार्तिक ३० गते आइतबार कार्यालय समयसम्म आफ्ना सुझाव, जिज्ञासा तथा टिप्पणीहरू लिखित रूपमा नजिकैको एनएमसी वचत तथा ऋण सेवाकेन्द्रमा बुझाउन सकिनेछ।

९. सुझाव पेस गर्दा सम्बन्धित सेवाकेन्द्र वा संस्थाको आधिकारिक इमेल ठेगाना corporateoffice@nmc.coop.np मा इमेल समेत गर्न सकिनेछ।

१०. प्रत्येक क्षेत्रगत एकाइ अन्तर्गतका उपएकाइहरूमा तपसिलमा उल्लेख भएबमोजिम दिउँसो ११:३० देखि ३:३० बजेसम्म उपएकाइगत साधारण सभाको आयोजना गरिनेछ।

मिति	एकाइ	क्षेत्र	उपएकाइ
२०८२ मंसिर ११ गते बिहीबार	१	मेची	काँक्रेभन्जु, चारबानी, बुधबारे, कुसावारी, बाहुनडाँगी, ईटाबन्जु, शाल्तिनगर, सुन्निबारी, भुक्टी र चौदमोड
२०८२ मंसिर १२ गते शुक्रबार	७	इलाम	फिक्कल, इलाम बजार, लुवा बजार, मंगलबारे
२०८२ मंसिर १३ गते शनिबार	२	बिर्ता-अर्जुन	बिर्तामोड, शानिचरे, खुदनाचारी, चारखने, बुद्धाचारी, सैनिकमोड, सरावनी, सैनिकबजार, महालन्च चौक र दानाचारी
२०८२ मंसिर १४ गते आइतबार	६	मोरङ	बानीचौली, उनाचारी, मेटाङ्ग, रंगेली, केलबारी, हाथौबन्जु, विराट चौक र बुढीगंगा
२०८२ मंसिर १५ गते सोमबार	३	कनकाई-रुक्ता ख	सुर्खु, शम्भुवासी, छैलाढुङ्गा, दुर्गापुर, भोपा बजार र लक्ष्मीपुर
२०८२ मंसिर १६ गते मंगलबार	४	भद्रपुर-केचना	चन्द्रगढी, भद्रपुर, राजबुङ, मोल्छाप, मगरमाथा, बर्निसानी, पचरीया र बडाबारी
२०८२ मंसिर १७ गते बुधबार	५	कनकाई-रुक्ता ख	पुने, शिवमन्ज, कुन्जीबारी, केला, दमक, लोरीगन्ज, गौरादह, बैतुनपुरा, म्हालढुङ्गा, चुलाचुली, फाल्गुनच चौक, बुढासारी र पाडाडाँगी

११. उपएकाइगत साधारण सभाको स्थान सम्बन्धित सेवाकेन्द्रगत उपसमितिले निर्धारण गरेबमोजिम हुनेछ।

१२. प्रत्येक उपएकाइगत साधारण सभाबाट माइन्पुट प्रमाणितका लागि छानिएका ३/३ जना प्रतिनिधिको विचमा २०८२ मंसिर २० गते शनिवार बिर्तामोडमा विहान ११ देखि दिउँसो ४ बजेसम्म माइन्पुट प्रमाणित सभाको आयोजना गरिनेछ।

१३. उपएकाइगत रूपमा आयोजना हुने साधारण सभामा सहभागिताका लागि प्रत्येक उपएकाइका सदस्यहरूलाई पत्राचार गरिने छ। कारणवश पत्र प्राप्त हुन नसकेमा यसै सूचनालाई आधार मानी आफ्नो उपएकाइको साधारण सभामा सहभागिताका लागि सदस्य महानुभावहरूमा अनुरोध गरिनेछ।

१४. माइन्पुट प्रमाणित साधारण सभाको विपुतीय माध्यम (टेलिभिजन/एफएम/सामाजिक सञ्जाल) मार्फत प्रत्यक्ष प्रसारण गरिनेछ।

- कंपरेट कार्यालय

नव सञ्चार गृह प्रा.लि.द्वारा प्रकाशित तथा नव सञ्चार अफसेटमा मुद्रित | कार्यालय : भद्रपुर बस स्टेण्ड पश्चिम, गजुरमुखीटोल, बिर्तामोड (भापा) | फोन नं. : ०२३-५४३८२० | इमेल : pratidin65@gmail.com | अध्यक्ष : युवराज दाहाल | सम्पादक : इन्द्रसिंह राजवंशी

सम्पादकीय

प्रधानमन्त्रीको सामाजिक सञ्जाल बन्द गर

सरकारले सञ्चार मन्त्रालयमा सूचीकृत नभएका सामाजिक सञ्जालमा प्रतिबन्ध लगाउने निर्णय कार्यान्वयनको प्रक्रिया अघि बढाएको छ । मन्त्रालयले बिहीबार रातिदेखि लागू हुने गरी सूचीकरणमा नआएका सामाजिक सञ्जालमाथि रोक लगाउने निर्णय गरिसकेको छ । सर्वसाधारणका लागि फेसबुकलगायत सामाजिक सञ्जाल बन्द भए पनि प्रधानमन्त्री एवं एमाले अध्यक्ष केपी शर्मा ओलीको सचिवालय 'पीएम केपी ओली सेक्रेटेरियट' पेज भने खुलै रहेको पाइएको छ । बालकोट पेजबाट ओलीले विधान महाधिवेशन उद्घाटन गरेको तस्वीर दिउँसो १ बजे अपलोड गरिएको थियो । त्यसैगरी 'बालकोट' पेजले पनि सो तस्वीर सेयर गरेको थियो । सचिवालयले लेखेको स्ट्याटसमा छ, 'नेकपा (एमाले) को दोस्रो विधान महाधिवेशन ललितपुरको सनराइज सभा हलमा आजबाट सुरु भएको छ । पार्टीका अध्यक्ष एवं प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओलीले उद्घाटन गर्नुभएको हो ।' सो पोस्ट दिउँसो १ बजे सचिवालयको पेजमा राखिएको थियो । सर्वसाधारणको सामाजिक संजाल बन्द गरेर प्रधानमन्त्रीको खुल्ला राख्न मिल्दैन । त्यो तत्काल बन्द गरियोस् । सामाजिक संजालको खाँचो प्रधानमन्त्रीलाई मात्र पर्ने होइन । सबैलाई खाँचो छ ।

त्यसो त सरकारको यो कदमको चैतर्फी विरोध हुन थालेको छ । सरकारको यो कदमलाई अभिव्यक्ति स्वतन्त्रतामाथिको अंकुशको रूपमा हेरिएको छ ।

समग्रमा, अन्तर्राष्ट्रिय मिडियाले नेपाल सरकारको यो कदमलाई विश्वव्यापी रूपमा सामाजिक सञ्जालको नियमन गर्ने प्रचलनको एक हिस्साको रूपमा हेरेका छन्, तर यसले अभिव्यक्ति स्वतन्त्रता र सूचनामा जनताको पहुँचमा पार्न सक्ने प्रभावबारे चिन्ता व्यक्त गरेका छन् । सरकारले सामाजिक सञ्जाल बन्द गर्ने निर्णय गरेसँगै सरोकारवाला र कानुनका जानकारहरूले गलत निर्णय भनी आलोचना गरेका छन् । सरकारको निर्णय आलोचना गर्नेहरूले सामाजिक सञ्जाल भनेको अभिव्यक्ति स्वतन्त्रता र मौलिक हकसँग जोडिएको जनताको अधिकार भएको भन्दै यसलाई प्रतिबन्ध लगाउनु गैर संवैधानिक कदम हुने दाबी गरेका छन् ।

सरकारले सामाजिक सञ्जालहरूमाथि प्रतिबन्ध लगाउँदा सर्वोच्च अदालतको फैसलाका आधारमा निर्णय लिएको दाबी गरेको छ । ३० साउन र गत बुधबार सार्वजनिक भएको पछिल्ला दुई फैसलाले सामाजिक सञ्जालको नियमन र दर्ताको कुरा गरेको थियो । सँगै सर्वोच्चले यसका लागि आवश्यक कानुन बनाउनु भनेको थियो । तर सरकारले कानुन बनाउने भन्दा रोक लगाउन अग्रसर भएको छ । त्यसविरुद्ध सर्वोच्चमा रिट दायर भइसकेको छ ।

• उद्दब सिलवाल

केही समयअघि नेपाल राष्ट्र बैङ्कले सार्वजनिक गरेको आर्थिक वर्ष २०८१/८२ को देशको आर्थिक तथा वित्तीय स्थितिसम्बन्धी वार्षिक तथ्याङ्कले १७२३ अर्ब रेमिट्यान्स प्राप्त भएको विवरण सार्वजनिक गरेको छ । जबकि आव २०८०/८१ मा १४४५ अर्ब रुपियाँ मात्र रेमिट्यान्स भित्रिएको थियो । यो रेमिट्यान्स अघिल्लो वर्षको भन्दा १९.२ प्रतिशतले बढेको देखिन्छ । जबकि चालु आव २०८२/८३ को बजेटको आकार १९६४ अर्ब रुपियाँ रहेको छ । यो भनेको गत आवमा आएको रेमिट्यान्सभन्दा १३.९९ प्रतिशत मात्रै बढी हो । त्यतिखेर आव २०८१/८२ को बजेटको आकार १८६० अर्ब रुपियाँ थियो । जबकि त्यतिखेरको रेमिट्यान्स हेर्ने हो भने यो ७.९५ प्रतिशत मात्रै बढी हो । यसले देशको बजेटको आसपासमै रेमिट्यान्स आउँछ भन्ने कुरालाई पुष्टि गर्छ । रेमिट्यान्स बढ्नुमा दक्ष र सिप भएका प्राविधिक जनशक्ति बिदेसिनुलाई मुख्य कारण मानिएको छ ।

वैदेशिक रोजगार विभागबाट प्राप्त तथ्याङ्क अनुसार आव २०७७/७८ मा एक लाख ६६ हजार विदेश गएकामा आव २०७८/७९ मा यो सङ्ख्या बढेर छ लाख ३० हजार पुगेको थियो । आव २०७९/८० मा सात लाख ७१ हजार र आव २०८०/८१ मा पनि सात लाख ४१ हजार विदेश गएका थिए । गत आव २०८१/८२ मा भने वैदेशिक रोजगारीमा जाने सङ्ख्या अत्यधिक बढेर

आठ लाख ३९ हजार पुगेको तथ्याङ्कले देखाएको छ । वैदेशिक रोजगारीको लागि विश्वका १४४ भन्दा बढी देशमा नेपाली युवा पुगिसकेका छन् । नेपाली श्रमशक्ति द्वन्द्वग्रस्त रूस, युक्रेनदेखि आन्तरिक युद्धले ग्रसित सिरिया, सोमालिया, सुडानलगायत देशमा समेत रहेका छन् । सरकारले श्रम स्वीकृतिका लागि रोक लगाएका देशमा समेत नेपाली युवा पुगेका छन् ।

स्वदेशमा भविष्य खोज्न नसकेपछि बिदेसिनुबाहेक अर्को विकल्प देखिँदैन । अदक्ष जनशक्ति मात्रै नभई दक्ष जनशक्तिको रूपमा रहेका नर्स, चिकित्सक, इन्जिनियर पनि विदेशतर्फ नै आकर्षित हुने गरेका छन् । वैदेशिक रोजगारीबाट देशमा विप्रेषण आएको कारण आर्थिक क्षेत्रमा केही चर्चा भइरहेको छ । रेमिट्यान्सले देशमा वैदेशिक मुद्राको सञ्चित बढ्छ । यसबाट समग्र वित्तीय क्षेत्रको विस्तार भई आर्थिक विकासमा सहयोग पुगिरहेको छ । सरसर्ती हेर्दा यो उपलब्धिमूलक जस्तो देखिए पनि दिगो आर्थिक वृद्धि र विकासको दृष्टिबाट हेर्दा यसको उपलब्धि कम नै रहने गरेको छ । विप्रेषणको कारण आन्तरिक उत्पादन ओभरेलमा परिरेको छ ।

रेमिट्यान्सबाट प्राप्त रकममध्ये ७९ प्रतिशत उपभोगमा खर्च हुने गरेको छ भने तीन प्रतिशत मात्रै बचत हुने गरेको अध्ययनले देखाएको छ । नेपाल राष्ट्र बैङ्कले सन् २०२३ मा सार्वजनिक गरेको प्रतिवेदनमा रेमिट्यान्सबाट प्राप्त भएको रकममध्ये ५८.७८ प्रतिशत उपभोगमा खर्च हुने गरेको, शिक्षा स्वास्थ्यलगायतका क्षेत्रमा २२.४८ प्रतिशत, ऋण तिर्न १०.७ प्रतिशत र मनोरञ्जन तथा अन्य क्षेत्रमा ८.६७ प्रतिशत खर्च हुने गरेको उल्लेख छ ।

• विष्णुकुमारी लामिछाने

संयुक्त राष्ट्रसंघ महासभाले अन्तर्राष्ट्रिय सङ्गठित अपराधलाई संयुक्त रूपमा सम्बोधन गर्नका लागि अन्तर्देशीय अपराधविरुद्धको महासन्धि सन् २००० डिसेम्बर १५ मा पारित गरेको थियो । यसै महासन्धि अन्तर्गत सोही समयमै तीन वटा अतिरिक्त प्रोटोकलसमेत जारी भएका थिए । जस अन्तर्गत मानव बेचबिखन खास गरी महिला र बालबालिकाको बेचबिखन तथा ओसारपसारको रोकथाम, दमन तथा सजाय गर्ने सम्बन्धमा भएको पूरक आलेख वा 'पालेर्मो प्रोटोकल' एक हो । सन् २००३ डिसेम्बर २५ देखि लागू भएको 'पालेर्मो प्रोटोकल' को अनुमोदन नेपालले सन् २०२० जुन १६ मा गरेको थियो ।

मानव बेचबिखन तथा ओसारपसार नियन्त्रण विधेयक संसदा छलफलको क्रममा रहेको पनि लामो समय भइसकेको छ । यो समयमा पारित हुन नसक्दा सङ्घीयता अनुकूल हुने कानुनी दस्तावेजको अभाव एकातर्फ भइरहेको छ भने अर्कोतर्फ नयाँ नयाँ तरिका अवलम्बन गरी घटना गराउनेलाई कानुनी दायरामा ल्याउन कठिन भएको छ । महिला र बालबालिका मात्र होइन वैदेशिक रोजगारीको क्रममा होस् वा अत्र प्रत्यारोपणमा नै किन नहोस् पुरुषसमेत पीडित हुने क्रम बढ्दै गइरहेको छ । वैदेशिक रोजगारी, भुटानी शरणार्थी र भिजिट भिसाको बहानामा भएका अवैध क्रियाकलापलाई बेचबिखन र ओसारपसारको दायरामा कारबाही गर्न सकिएको छैन ।

नेपालीलाई लोभ देखाएर मिर्गौला निकाल्ने र स्वास्थ्य संस्थामा प्रत्यारोपणको क्रममा प्रयोग गर्ने जानकारी पाएसँगै नेपाल प्रहरीले यसै कार्यमा संलग्न मुख्य नाइके श्यामकृष्ण भण्डारी र उनका सहयोगी सुजन भारतीलाई यही भदौ १५ गते पक्राउ गरेको छ । काभ्रे, सिन्धुपाल्चोक, सिन्धुली, धादिङ, नुवाकोटलगायतका जिल्लामा मिर्गौला दिन तयार मानिसको खोजी गर्ने, सङ्गठित रूपमा गिरोह परिचालन गरी छ लाख

विप्रेषणको कारण उत्पादन नै नगरी कमाउने बिचौलिया अर्थतन्त्र फस्टाउँदै गइरहेको छ । विप्रेषणको रकम जति सबै उपभोगमा खर्च हुने गरेको कारण देशको विकासमा यसको योगदान न्यून रहेको छ । विप्रेषणले आयातमुखी अर्थतन्त्रलाई बढावा दिँदै आइरहेको छ । विप्रेषणमा भएको सुधारले बाह्य क्षेत्रका सूचक बलियो हुन पुगेका छन् । आव २०८१/८२ मा १८०४ अर्बको आयात भएको छ । रेमिट्यान्सको कारण आयात बढेको हो । आयातित वस्तुमा भटमासको कच्चा तेलको स्थान उच्च रहेको छ । उक्त वर्ष २७७ अर्बको निर्यात भएको छ । यो अघिल्लो वर्षको तुलनामा ८१.८ प्रतिशत बढी रहेको केन्द्रीय बैङ्कले सार्वजनिक गरेको २०८२ असरसम्मको वित्तीय स्थितिले देखाएको हो ।

निर्यातमा भएको वृद्धिलाई सिन्धुपुरको राष्ट्रिय विश्वविद्यालयको दीक्षणा एसियाली अध्ययन संस्थामा कार्यरत भिजिटिङ सिनियर रिसर्च फेलो तथा व्यापार विज्ञ पुष्प शर्माले 'इस्ट एसिया फोरम' मा प्रकाशित नेपालको बढ्दो निर्यात उत्सवको कारण होइन भन्ने लेखमा तेश्रो मुलुकबाट सामान फिर्काएर भारत पठाउँदा बढेको निर्यातको तथ्याङ्कलाई उत्सव मनाउन आवश्यक नभएको भनी उल्लेख गरेका छन् । उनले लेखेका छन्, 'भटमासको तेल निर्यातमा भएको उल्लेखनीय वृद्धिले गर्दा नेपालको सामान निर्यातमा उल्लेखनीय वृद्धि उत्सवको कारण होइन । नेपालको भटमास तेल निर्यातले देशको अर्थतन्त्र र समाजसँग बलियो सम्बन्ध राख्दैन । यसले ठुलो मात्रामा अर्थतन्त्रमा महत्वपूर्ण योगदान गर्दैन र पर्याप्त रोजगारीका अवसर पनि सिर्जना गर्दैन । व्यापारिक साफेदारको अचानक नीति परिवर्तनमा आधारित यस प्रकारको निर्यात निर्यातकर्ता देशको घरेलु क्षमता वा प्रतिस्पर्धा दिगो हुँदैन ।' यसले हाम्रो आयात निर्यात

व्यापारको यथार्थ अवस्थालाई चित्रण गरेको छ ।

आयात निर्यात व्यापारले अर्थतन्त्र चलायमान हुन नसकेपछि अर्थतन्त्रलाई रेमिट्यान्सले केही चलायमान बनाउन सहयोग पुर्‍याइरहेको छ । रेमिट्यान्स जति बढ्यो अर्थतन्त्र त्यही रूपमा चलायमान हुनुपर्थ्यो । रेमिट्यान्स बढे अनुसार अर्थतन्त्र चलायमान हुन सकेको छैन । यो भनेको रेमिट्यान्सको योगदान कुल गाहस्थ्य उत्पादन (जिडिपी) मा पुग्न सकेको छैन भन्ने हो । जिडिपी भन्नाले अर्थतन्त्रको सम्पूर्ण खपत, लगानी, सरकारी खर्च र वैदेशिक व्यापार (आयात- निर्यात) को कुल योगफल हो । कुनै पनि देशले एक निश्चित समय (एक वर्ष) मा उत्पादन गर्ने सबै वस्तु र सेवाहरूको कुल मूल्यलाई जिडिपी भन्ने गरिन्छ । यसले देशको अर्थतन्त्रको अवस्थालाई चित्रण गर्छ । जिडिपी बढ्यो भने देशको उत्पादन र सेवाको मूल्य बढ्छ । यसले आर्थिक वृद्धिको सङ्केत गर्छ । जिडिपी घट्यो भने देशको उत्पादन र सेवाको मूल्य घट्छ ।

राष्ट्रिय युवा नीति २०८२ मा नेपाली युवाको उमेर १८ देखि ३५ वर्ष कायम गरिएको छ । यो भनेको १८ देखि ३५ वर्ष उमेर समूहका वर्ग मात्रै युवा हुन् । यसअघि राष्ट्रिय युवा नीति २०७२ मा युवाको उमेर समूह १६ देखि ४० वर्ष रहेको थियो । नयाँ परिभाषामा पर्ने युवाहरू निराश र थकानबिच पनि जीवनको सुनौलो योजना समाल्दै बिदेसिने क्रममा रहेका छन् । यस्ता युवा वर्ग जो देशमा कुनै पनि अवसर नदेखेपछि बाध्य भएर विदेशतर्फ आकर्षित भएका हुन् । यसमध्ये केही भने स्वदेशमा सुखद भविष्य नदेखेर निराश भई पलायन भइरहेका छन् । यस्ता वर्गबाट प्राप्त रेमिट्यान्समा रमाउनु भनेको बबलको फोकामा खुसी हुनु जस्तै हो ।

जिडिपी बढ्दा देशमा रोजगारीको अवसर सिर्जना हुन्छ । रोजगारीका लागि बाहिरिने जनशक्तिमा कमी आउँछ । लामो समयसम्म वैदेशिक रोजगारीमाथिको निर्भरता देशको दीर्घकालीन हितमा हुन सक्दैन । विप्रेषणले आर्थिक अवस्थालाई कमजोर हुन नदिन भने महत्त्वपूर्ण भूमिका खेल्दै आइरहेको छ । अङ्ग्रेजी साहित्यका ज्ञाता प्राडा गोविन्दराज भट्टाईले मुलान उपन्यासमा देशमा बस्नेलाई हीनता बोध गराउने वातावरण सिर्जना गराइएको कारण दक्ष जनशक्तिका रूपमा रहेका डाक्टर, इन्जिनियर र सरकारी जागिर पाएकाहरूले मात्रभूमि छोडेर सिक्ने देश नै रितो भएर गइरहनुलाई डरलाग्दो अवस्थाको चित्रण गरेका छन् । यसरी देश नै खाली गरेर आर्जन भएको विप्रेषण अर्थतन्त्रमा रमाउनुको कुनै औचित्य नभएको उपन्यासमा लेखिएको छ । यसतर्फ पनि राज्यले ध्यान दिनुपर्ने छ ।

जिडिपीले देशको आर्थिक अवस्थालाई मापन गर्ने हुँदा रेमिट्यान्सको योगदान जिडिपीमा ल्याउने वातावरण राज्यले सिर्जना गर्नुपर्ने खाँचो देखिएको छ । रेमिट्यान्स बढ्दैमा सबै सूचकाङ्क राम्रो छ भनेर मान्न सकिन्न । अर्थतन्त्रको वास्तविक क्षेत्र उत्पादन, रोजगारी र उद्योग व्यवसायको अवस्थामा सुधार आएपछि मात्रै आर्थिक सूचक मजबुत हुने छन् । युवा पलायन हुनु भनेको रोजगारी र आयको अभाव मात्रै नभई विश्वासको सङ्कट पनि हो । यो भनेको देशले आफ्नो भविष्य गुमाउनु हो । यो समस्या मात्र नभई राष्ट्रिय आपत्कालीन अवस्था पनि हो । जसले जनशक्ति मात्रै नभई नवप्रवर्तन, नेतृत्व र भोलिको नेपाल निर्माण गर्ने ऊर्जासमेत गुमाइरहेको हुँदा सरकार, निजी क्षेत्र र सबै राजनीतिक पार्टीले युवा वर्गलाई देशमा केही गर्न सकिँदैन भन्ने मानसिकताबाट बाहिर ल्याउनु पर्ने खाँचो देखिएको छ ।

अन्तर्देशीय समन्वय खाँचो

पारित गरेको महासन्धि अन्तर्गतको प्रोटोकललाई २० वर्षपछि नेपालले अनुमोदन गरेर पनि सोही अनुकूल नयाँ कानुन निर्माण वा परिमार्जन गर्न नसक्नु आफैँमा विडम्बना छ । समयसँगै मानव बेचबिखन तथा ओसारपसारका घटनाको स्वरूपमा परिवर्तन हुँदै गइरहेका छन् । सूचना र प्रविधिले फड्को मारेसँगै औपचारिक माध्यमको प्रयोग गरेर बेचबिखन र ओसारपसार भइरहेको छ । यस्तो परिवेशलाई सम्बोधन गर्न अडार्इ दशकअघिको प्रोटोकल अहिलेसम्म पनि कार्यान्वयनमा ल्याउन सकिएको छैन ।

मानव बेचबिखन तथा ओसारपसार नियन्त्रण विधेयक संसदा छलफलको क्रममा रहेको पनि लामो समय भइसकेको छ । यो समयमा पारित हुन नसक्दा सङ्घीयता अनुकूल हुने कानुनी दस्तावेजको अभाव एकातर्फ भइरहेको छ भने अर्कोतर्फ नयाँ नयाँ तरिका अवलम्बन गरी घटना गराउनेलाई कानुनी दायरामा ल्याउन कठिन भएको छ । महिला र बालबालिका मात्र होइन वैदेशिक रोजगारीको क्रममा होस् वा अत्र प्रत्यारोपणमा नै किन नहोस् पुरुषसमेत पीडित हुने क्रम बढ्दै गइरहेको छ । वैदेशिक रोजगारी, भुटानी शरणार्थी र भिजिट भिसाको बहानामा भएका अवैध क्रियाकलापलाई बेचबिखन र ओसारपसारको दायरामा कारबाही गर्न सकिएको छैन ।

नेपालीलाई लोभ देखाएर मिर्गौला निकाल्ने र स्वास्थ्य संस्थामा प्रत्यारोपणको क्रममा प्रयोग गर्ने जानकारी पाएसँगै नेपाल प्रहरीले यसै कार्यमा संलग्न मुख्य नाइके श्यामकृष्ण भण्डारी र उनका सहयोगी सुजन भारतीलाई यही भदौ १५ गते पक्राउ गरेको छ । काभ्रे, सिन्धुपाल्चोक, सिन्धुली, धादिङ, नुवाकोटलगायतका जिल्लामा मिर्गौला दिन तयार मानिसको खोजी गर्ने, सङ्गठित रूपमा गिरोह परिचालन गरी छ लाख

रुपियाँको प्रलोभन देखाउने, मिर्गौला दिन तयार मानिसलाई दिल्लीसम्म पुर्‍याउने, परीक्षण गर्ने र मिर्गौला फिक्रेपश्चात् नेपालमै ल्याएर छोडिदिने गरेको प्रारम्भिक अनुसन्धानबाट खुलेको छ । मिर्गौला दिने मानिसको खोजी गर्नेलाई ५० हजार दिने गरेको बताइएको छ ।

घरेलु श्रमिकको रूपमा कुवेत जान नेपाल सरकारले प्रतिबन्ध लगाएको छ । यद्यपि ४० हजारभन्दा बढी महिला घरेलु श्रमिकका रूपमा कार्यरत छन् । भिजिट भिसाको आवरणमा दुबई र नयाँ दिल्लीको बाटो प्रयोग गरी अवैध रूपमा महिलालाई कुवेत पुर्‍याइने गरिन्छ । उनीहरूको उमेर र सुन्दरता हेरेर तीनदेखि साढे तीन लाख रुपियाँमा दुई वर्षको लागि बेचिने गरेको पाइएको छ । घरमा बन्धक बनाएर राख्ने, बिरामी हुँदा उपचारसमेत नपाउने, शारीरिक, मानसिक हिंसा, यौनदुर्व्यवहार, कुटीपट, पर्याप्त खानाको अभाव भोगिरहेका नेपाली महिला उद्धारका लागि हारगुहार गरिरहेका छन् ।

बाहिरी मुलुकमा मात्र होइन आन्तरिक रूपमा हुने बेचबिखन तथा ओसार पसारलाई कानुनी दायरामा ल्याउन सकिएको छैन । बाहिर होटलको होर्डिङ बोर्ड राख्ने तर भित्र खाना पकाउने चुलोसम्म नहुने, दिनभर होर्डिङ बोर्ड हटाउने तर रातभर राख्नेलगायतका अवैध कारोबारीलाई नियमित रूपमा अनुगमन गरी निरुत्साहित गर्न सकिएको छैन । आर्थिक रूपमा विपन्न, अशिक्षित, हिंसा पीडित/प्रभावित तथा रोजगारीको खोजीमा रहेका महिला तथा बालबालिकालाई न्यून पारिश्रमिक या पारिश्रमिकविना नै शोषण गर्ने गरेका घटना छन् । तिनै तहका सरकारको समन्वय र सहकार्यबाट अवैध रूपमा कारोबार गर्नेहरूलाई

प्रभावकारी अनुगमनमार्फत सजायको भागेदार बनाउनुपर्ने देखिन्छ ।

मानव बेचबिखन अनुसन्धान ब्युरोको प्रतिवेदन अनुसार आर्थिक वर्ष २०८१/८२ मा मानव बेचबिखन तथा ओसारपसारमा १५१ मुद्दा दर्ता भएकोमा पीडित महिला ९० जना, बालिका ७९ जना, पुरुष १४ जना र बालक एक जना रहेका छन् । घटना घेरै भए पनि यस क्षेत्रमा कमै मात्र उजुरी पर्ने र कतिपय मुद्दाको अनुसन्धान र कारबाहीको क्रममा पीडित नै होस्टाइल हुने परिपाटीले गर्दा पीडकलाई कारबाही गर्न सकिएको छैन । उजुरी नै परेका मुद्दाका हकमा समेत मुख्य योजनाकारभन्दा पनि प्रयोग गरिएका व्यक्ति नै पक्राउ पर्ने भएकाले घटनामा कमी आउन सकिरहेको छैन । हाम्रो मुलुक मानव तस्करको गन्तव्य तथा माध्यम मुलुकको रूपमा विकास हुँदै गइरहेको छ । यसलाई रोक्न राज्यतर्फबाट तत्काल 'पालेर्मो प्रोटोकल,' सङ्घीय संरचना र आधुनिक घटनाक्रमलाई केन्द्रित गरेर अध्यादेश स्वीकृत गर्नु पर्छ । यसका साथै कानुन कार्यान्वयन गर्ने निकायको सबलीकरण, आधुनिकीकरण एवं अधिकारीको क्षमता अभिवृद्धिमा जोड दिनु पर्छ । मानव बेचबिखन तथा ओसारपसार अन्तर्राष्ट्रिय अपराध भएको हुँदा यसको रोकथाम र कारबाहीका लागि अन्तर्देशीय समन्वयलाई प्रभावकारी बनाउँदै लैजानु पर्छ ।

अन्तरसम्बन्धित सवालको रूपमा रहेको मानव बेचबिखन तथा ओसारपसारका थुप्रै कारण रहेका छन्, जसमा अशिक्षा, गरिबी, विभेद, हिंसा, सामाजिक सशक्तीकरणको अभाव, पारिवारिक बेमेल, बेरोजगारी, आर्थिक प्रलोभन आदि रहेका छन् । यो सम्बन्धित मुद्दाका लागि अन्तरसरकार समन्वय र सहकार्यको आवश्यकता रहेको छ । मूल कारणको अन्त्यका लागि

सशक्तीकरण, सामुदायिक सचेतना, सिपमूलक तालिम, विषयवस्तु पाठ्यक्रममा समावेश, सिपमूलक तालिम, जोखिमउन्मुख परिवारको पहिचान, उद्धान र परामर्शलगायतका पहल राज्यले गर्नु पर्छ । यसका लागि सञ्चार क्षेत्रको क्रियाशीलता अभिवृद्धि गर्नुका साथै यस क्षेत्रमा कार्यरत गैरसरकारी संस्थालाई प्रभावकारी परिचालन गर्ने पद्धति बसाल्नुपर्ने हुन्छ ।

राज्यले पीडित प्रभावितको मानव अधिकारको संरक्षण गर्न शीघ्र न्यायिक निरूपण, सिपमूलक तालिम, मनोपरामर्श र उपचारसहितको पुनर्स्थापना केन्द्र सञ्चालनको व्यवस्था मिलाउनु पर्छ । पीडित पुनः पीडित बन्न नपरोस् भन्ने पक्षमा राज्य संवेदनशील रहनु पर्छ । लामो अदालती प्रक्रियाबाट मुद्दा फैसला भएपश्चात् क्षतिपूर्ति रकम प्राप्त गर्न नै बर्सो लाग्ने परिपाटीको अन्त्य गर्दै तत्काल क्षतिपूर्ति रकम भराउने व्यवस्था एवं जीविकोपार्जनसहितको पारिवारिक पुनर्स्थापनामा जोड दिन सकेमा पीडितले राहतको महसुस गर्ने थिए ।

मानव बेचबिखन तथा ओसारपसारका घटनाको उपचारभन्दा रोकथाममा केन्द्रित हुन सक्न, प्रदेश र स्थानीय सरकारले समस्याको जरोमा केन्द्रित भई नीति, योजना, बजेट विनियोजन, कार्यान्वयन तथा अनुगमन मूल्याङ्कन गर्ने व्यवस्था मिलाउनु पर्छ । तिनै तहका सरकारको सामाजिक क्षेत्रमा भएको न्यून लगानीलाई अभिवृद्धि गर्दै मितव्ययी, पारदर्शी र तोकिएको क्षेत्रमा खर्च गर्ने परिपाटी बस्न सकेमा मात्र समाजमा चेतनाको लहर ल्याउन सकिन्छ । वितरणमुखी र छिरलिएका गन्तव्यविहीन योजनाले सामाजिक आवश्यकता कहिल्यै पूरा गर्न सकिँदैन, केवल उपचारमा सीमित हुन बाध्य भइरहने स्थिति सिर्जना गर्छ ।

तपाईं जहाँ भएपनि
प्रतिदिन दैनिक तपाईंसँगै

ताजा र विश्वसनीय खबरको लागि
लगइन गर्नुहोस्
www.pratidindaily.com

	आज सुन्दर पहिरनले व्यक्तित्वमा निखारता ल्याउनेछ । जोशजागर र हिम्मत पनि	
	कला र गस्को प्रभाव बढ्नेछ । वैदेशिक कार्य पनि अघि बढ्नेछ ।	
	सामाजिक क्षेत्रमा सफलता मिल्नेछ । गरेका कामबाट धेरैलाई फाइदा पुग्न सक्छ	